

Geçmişini insanın peşini bırakmaz

abdilyildirim@saidnursi.de Ey insan, âcizsin dayan Allah'a
Bu fırsat eline geçmez bir daha,
Bu dünyada yüz verirsen günaha,
Kabirde peşine takılır gider

İnsanın peşinden gelen iki şey vardır. Birisi gölgesi, diğeri de geçmiştir. Gölgesi, sadece ışık olduğu zaman ortaya çıkar ve insanı takip eder. Geçmiş ise peşini hiç bırakmaz. Kaç yaşına gelse, nereye gitse, hangi kılığa girse, insan geçmişinin takibinden kurtulamaz. Hiç ummadığı bir yerde ve hiç beklemediği bir zamanda karşısına çıkar, hesap sorar.

Geçmişimiz, hafıza denilen hayat arşivinde muhafaza edilmektedir. Yaşadığımız hatıralar, yaptığımız hatalar, ifa ettiğimiz veya ihmal ettiğimiz vazifeler, hafıza arşivinin raflarında yerini alır. Zamanın geçmesiyle bazıları unutulsa da, tamamen silinip atılmaz. Sadece üzeri nisyan perdesi ile kapanır ve arşivin arka sıralarına atılır. Ama öyle bir zaman gelir ki, nisyan perdesi yırtılır, en arka raflarda bulunan hatıralar gözümüzün önüne gelir veya birileri tarafından getirilir.

Geçmişini gizleyerek bir yerlere gelenler de, orada huzur içinde görev yapamazlar. İtibarlarının en yüksek olduğu bir noktada, bir de bakarsınız birisi elinde parmak kadar bir flaş disk ile gelir, "Falan zaman, falan yerde şu suçu işlemiş, şu sözü söylemişsiniz, şunlarla birlikte olmuş, şu icraatları yapmışsınız, işte belgesi" diyebilir. Veya uzun zaman önce yapılan yanlış bir hareket, sarf edilen çirkin bir söz, internet sitelerinde tedâvüle çıkabilir. İşte o zaman, "Allah beni affetsin, milletimden özür diliyorum" şeklindeki beyanlar da aklanmak için yetersiz kalabilir.

İnsanın geleceği de geçmişi ile çok yakından alâkalıdır. Evlenirken, işi kurarken, işi girerken, hep insanın gemişiine bakılır. Gemişiinde yüz kıztarıcı bir suçu, toplumda hoşi karşılanmayacak bir sözü ve davranışi olmuşsa, taleplerine olumlu bir karşılık bulması çok zor olur. Özellikle siyaset, ticaret ve bir hizmet alanında vazife almak isteyenler için, geçmişi en geçerli bir referans olur.

Bir insan, düşüncesi, duruşu, konumu ile toplumun hafızasına nasıl yerleşmişe, hep öyle kalır. Toplum nezdinde bıraktığı intiba, kolay kolay değişmez. Sonradan “Değiştim, dönüştüm, geliştim” diyerek redd-i mirasta bulunmak bile onu kurtaramaz. “Ben o gömleği çıkarttım, o fikirlerden vazgeçtim” demekle insanın geçmişi ortadan kalkmaz. Zira gemişiin izini silmek, beyaz bir kâğıttaki tükenmez kalem yazılarını silmeye benzer. Ne kadar silseniz de, jiletle kazısanız da, yine kâğıttta bir iz kalır.

İnsan, gemişiinde yaptığı büyük bir hatayı insanlardan gizlemek sretiyle bedel ödemekten kurtulsa bile, vicdanı onu mahkm eder. Diyelim ki, vicdanını öldürmek sretiyle bu azaptan kurtulmaya çalıştı. Ama yine de kurtulması mümkün değildir. Zira geçmişi kendisini kabir kapısından sonra da takip edecek ve onunla birlikte mahşere kadar gidecektir.

Onun için gemişiin hesabını vermek kaygısı, hemen her insanın en büyük meşglesi olmuştur. Bu hesabı en kolay verenler ise, gemişiinde kara leke olmayanlar ve arkasında kötü izler bıraktımayanlardır.